

[Finansministeren.]

tilbøjelighed til at lægge lidt til side og se ud i fremtiden. Men det er netop også det, der for mig er det afgørende, om ikke dette, at en større del af befolkningen får sikkerhed for, at de, når de når op i en bestemt alder, har en folkepension, et vist grundbeløb til at klare dagen og vejen med, måske vil blive et incitament til at lægge noget til side, der kunne blive en sløjfe i tilværelsen, en ligefrem forbedring i vilkårene til den tid. Derfor vil jeg bede det ærede medlem, når han igen møder den mand, han talte med i morges på vej til toget, og som havde spurgt, om han nu skulle opgive sin private forsikring, at sige til ham, at det skal han ikke. Han vil nemlig netop på grund af den gennemførelse af folkepensionering, som der her er tale om, få betydelig større gavn af den private forsikring end hidtil. Han vil netop, hvad jeg forstår vi fra alle sider her i salen lægger vægt på, også få en del erstatning for det inflationstab, som han har lidt. Jeg er altså ikke nær så sikker som det ærede medlem på, at man så entydigt kan afgøre, at opsparingen vil blive mindre.

Det ærede medlem var dernæst inde på tjenestemændenes forhold. Jeg tror ikke, tiden er inde til en lang diskussion her. Det er klart for os alle, at noget af det drivende bag ønsket om folkepensionering hos den øvrige befolkning har været dette, at man gerne ville have det noget lignende som tjenestemændene.

Jeg synes, at når det ærede medlem her fremstiller det, som om tjenestemændene næsten ikke betaler noget til deres pension, så tiltrænger det dog et enkelt korrektiv, nemlig dette, at man ofte glemmer, at tjenestemændene gennem den almindelige skattebetaling er med til at dække aldersrenten til den øvrige befolkning. Det vil altså sige, at den første del af tjenestemændenes pension, den del som svarer til aldersrenten, er betalt — det kan man vel have lov til at hævde — gennem de almindelige skatter. Dette betyder ikke, at jeg mener, at det pensionsbidrag, som tjenestemændene i dag yder, er tilstrækkeligt til at dække den del af pensionen, der ligger over aldersrentebeløbet. Det er netop et spørgsmål, der nu skal behandles i lønningskommissionen. Det har hidtil været sådan, at man har

sagt: vi kan ikke tage stilling til dette spørgsmål, før vi kender tankegangen om, hvordan folkepensionen skal indrettes. Nu kommer det ærede medlem og siger: ja, men jeg kan ikke tage stilling til folkepension, før vi har fået det andet ordnet. Der er vel ikke andet for end at prøve på at løse de to problemer samtidig.

Det ærede medlem fremdrog dernæst, at det var en vigtig principiel ændring, hvis man gennem folkepensionen overtog ansvaret for forsørgelsen af den ældre del af befolkningen. Jeg mener som sagt, at vi kun overtager ansvaret for ydelsen af et grundbeløb, som jeg ikke synes er voldsomt stort; men er det ærede medlem nu klar over, at der ikke er så stor forskel på det nuværende system og det, man går over til? Det har været fremdraget før, men jeg vil gøre det igen: i dag modtager vel 54 pct. af de ældre, der har den alder, der kræves, aldersrente; kun noget over 80 pct. har ret til en sådan rente. Springet op til 100 pct. er altså ikke så stort, og der kan vist kun blive diskussion om, hvordan man efterhånden skal nærme sig de 100 pct.

Endelig var det ærede medlem inde på den kritik, der er rettet imod folkepensioneringen, idet man siger, at der er så mange andre sociale områder, hvor man i stedet skulle sætte ind.

Socialministeren har allerede svaret herpå, så jeg skal kun gøre en enkelt bemærkning. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen er den sidste, der skulle komme med denne indvending, for har man det standpunkt, at vi ikke har råd til en folkepensionering, så har vi heller ikke råd til nogen af de andre ting. Iøvrigt forekommer det mig, at det er lidt sent, man fra den side er begyndt at se, at der også er andre opgaver indenfor den sociale lovgivning, der skal løses. Jeg kan kun udtrykke håbet om, at sympatien må have holdt sig, når forslag på disse områder, efterhånden som udviklingen skrider frem, kommer til at foreligge.

Min konklusion er, at således som bidraget til folkepensionen er bygget op, vil gennemførelsen af dette folkepensionsforslag ikke kunne gøre opsparingen mindre i øjeblikket, og jeg mener endog, at på noget længere sigt skulle en overgang til folkepensionssystemet ikke alene øge den produktive